

**Viešas kreipimasis dėl „slaptų“ Rusijos karinių bazių Lietuvoje panaikinimo
(Atskleisti Naujųjų laikų slaptieji protokolai ir jų pasekmė - „slaptos“ Rusijos Federacijos
požeminės karinės bazės Lietuvoje)**

Trečia dalis

2021-03-01

LR ministrei pirmininkei
Ingridai Šimonytei

Geografas Aringas
Kristoforas Gorodeckis
S. Moniuškos g. 45-1,
Vilnius, tel. 868247724

LR Seimo pirmininkei
Viktorijai Čmilytei – Nielsen

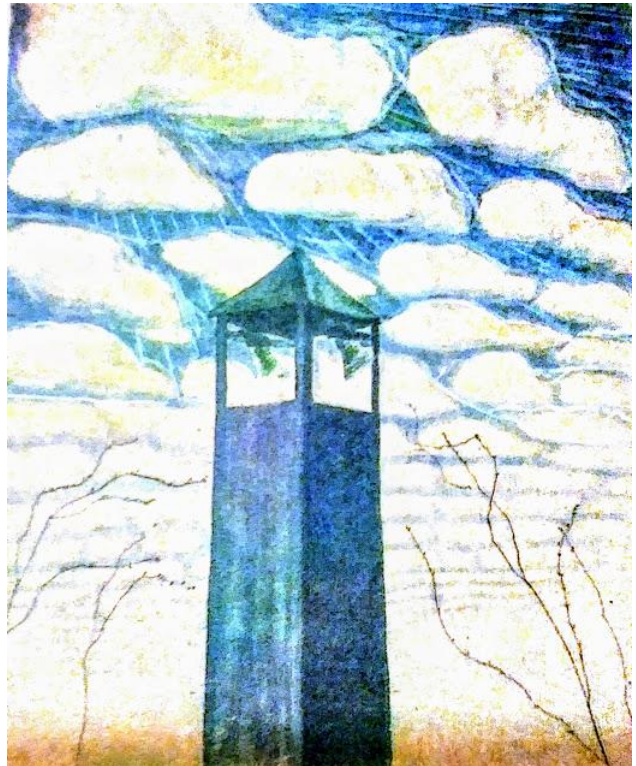
LR Prezidentui Gitanui Nausėdai

LR Seimo Nacionalinio saugumo
ir gynybos komiteto pirmininkui
Laurynei Kasčiūnui

LR Krašto apsaugos ministrui
Arvydui Anušauskui

Kopijos

LR Seimo nariams, žiniasklaidai,
pilietiškoms NVO

M. K. Čiurlionis, Pavasaris, 1907-1908

Gerbiami Lietuvos tautai Lietuvos vadovybėje, Lietuvos vyriausybėje ir kitur atstovaujantys žmonės, dėl visa ko nutariau raštu jums parengti dar vieną savo Kreipimosi į jus papildymą, - tam atvejui jei dėl pandemijos ar kitų priežasčių, negalėsiu to padaryti gyvu žodžiu Seime. Bandysiu atsakyti į svarbiausius, galimai jums kilsiančius klausimus.

Vienas iš jų, - kaip nebūdamas nei Seimo, nei valdžios vyru drįstu jums patarinėti, kaip elgtis, jums to manęs net neprašant ir kokios gi politinės ar finansinės jėgos stovi už mano nugaros?

Atsakau jums tiesiai, - taip, nors nepriklausau ir niekada nepriklausiau jokiai politinei partijai, nesu vienas ir mano bosas yra daug galingesnis ir daug turtingesnis už daugelį iš jūsų politinius ar

finansinius bosus. Neslėpsiu jums ir to boso vardo, tai – Jėzus. Išvertus į lietuvių kalbą, - Dievas Gelbėtojas. Tikiu, kad svarbiausias galios ir veiklos centras Lietuvoje yra visuomet ten, kur yra Dievo malonei atsveriantis ir jo valią vykdančias žmogus, o dar labiau, kai atsiranda nors ir nedidelė tai darančių žmonių grupė. Nes kiekvienas iš mūsų, jei tik norime būti sveikais ir įgaliais visokeriopa prasme, turime tapti panašūs į medį, kuris geba savimi sujungti visas tris sferas: mūsų Motinėlių Žemę, Oriškaidangišką erčią ir savo šakomis ar sąmone bei širdimi apglėbti žvaigždes ir kitas begalinės Visatos Aukštybes.

Praėjo jau daugiau kaip 100 metų (1905m.) nuo to laiko, kai Albertas Einšteinas įrodė, kad energija ir materija savo esme yra viena, kad materija išties yra stipriai suspausta energija, jos standi raiška. Skiriasi tik bangų ilgis ir jų sąveikos pobūdis bei jas gaubiantis informacinis laukas. Visa tai lemia vienokią ar kitokią standumo lygį ir vienokią ar kitokią formą. Dabar jau tai dar aiškiau įrodė savo eksperimentais kvantinė fizika.

„Pakanka „išpakuoti“ nedidelį materijos gabalėlį, kad gautume milžinišką energijos kiekį. Būtent tai nutinka sprogus vandenilinei bombai. Ankstyvojoje Visatoje įvyko atvirkštinis procesas. Milžiniški energijos kiekiai buvo suspaudžiami į mažičius materijos gabalėlius, neaprepiamame energijos rūke plevenančias dulkeles. <...> Kai kurios atskiros struktūros ir formos pasirodė nepraėjus nė sekundei nuo Didžiojo Sprogimo. Kodėl? Kodėl Visata nėra tiesiog atsitiktinis energijos srautas? Tai esminis klausimas.“ (David Christian, Didžioji istorija, Baltos lankos, Vilnius, 2020). Teisingas logiškai mokslinis atsakymas į tai tėra vienas - visa tai vykdo ir valdo Dievas Kūrėjas, ar kitaip tai įvardinant visatą kuriančioji Sąmonė, kuri „pirmenybę teikia ne chaosui, o struktūrai.“. Jeigu ne Visagalis Kūrėjas, dėl entropijos - universalios visų struktūrų polinkio vėl sugrįžti į chaosą, mes – neegzistuosime.

Šansai, kad visa visatoje vyksta atsitiktinai, pasak fizikos profesorius David Christian lygūs tikimybei, „kad numetę bombą ant statybvietsės, kurioje krūvomis sukrautos plytos, armatūros strypai ir cemento skiedinys, išsisklaidžius dulkėms, išvysime tiesų ir nesukrypusį pastatą su visa apdaila, į kurį galima būtų kviešti pirkėjus“.

„Be energijos ir materijos iš Didžiojo Sprogimo išniro kai kurios bendros veiklos taisyklės <...> Šiandien vadiname jas pagrindiniais fizikos dėsniais. <...> Šios taisyklės užtikrina, kad mūsų Visatoje niekad nebus visiško chaoso“. Būtent todėl, kad tai, ką žmonija vadina Didžiuoju Sprogimu nėra joks chaotiškas sprogimas, o Didžiojo Kūrėjo vykdoma savęs materializacija „praėjus vos keletui minučių nuo Didžiojo sprogimo, susigrojus protonams ir neutronams atsirado daugiau struktūrų“. Ir taip iki pat šių dienų, o ir dabar bei ateityje, vyko ir vyksta Kūrėjo inicijuota ir jo koreguojama jo sukurtų esybių sąmonės evoliucija pereinant nuo pačių primityviausių į vis sudėtingesnes formas, padedančias joms vis labiau sąmoningėti.

Palaiminti tie, kurie jau geba tai suvokti arba tiesiog intuityviai atvira širdimi bei vidiniu žinojimu nuoširdžiai bendrauja su savo ir visos šios Visatos Kūrėju.

Materializacija ir dematerializacija yra tokie akivaizdžiai natūralūs dalykai, kad Albertas Einšteinas parašė net savo garsiąją formulę $E=mc^2$ (kur E – energija, m -masė, c – šviesos greitis), vadovaujantis kuria galima paskaičiuoti kiek energijos yra suspausta bet kokiame materijos kiekyje.

Dar sovietiniais laikais visą tai labai nuosekliai ir įtikinančiai platesnei visuomenei išdėstė garsusis rusų akademikas Nobelio premijos laureatas Piotras Kapica (1894 - 1984) savo straipsnyje „Nauka į budizmą“ (Mokslas ir budizmas). Anot jo, paaiškėjo jog tai ką dabar palengva atskleidžia mokslas jau žiloje senovėje buvo teigiama į įvairias religijas išsirutuliojusiuose apreikštuosiuose Mokymuose.

Dabar fizikai teigia, kad 99,999999999999 (tai yra daugiau nei 99%) atomo yra tuščia erdvė kurią užpildo energija, kurios daugybė skirtingų dažnių suformuoja nematomą informacinį lauką. Atstumai tarp branduolio ir aplink jį skriejančių elektronų yra tokie dideli, kad pasitvirtino senovės graikų teiginys, jog žmogus yra mikro kosmosas. Ir nustačius dar, kad visata ir žmogus yra sudaryti iš tų pačių elementų, tai jau virto mokslo įrodyta tiesa.

Visatos Kūrėjas didžiuoju savęs materializacijos vyksmu, dabar vadinama didžiuoju besiplečiančiu sąmoningai modeliuojamu Visatos sprogimu bei baltąja skykle, materializuoja save, o praėjus milijardams milijardų metų vėl dematerializuoja save taip vadinama juodąja skykle ir šis

amžinybės ratas užsisuka vis iš naujo pakylėdamas evoliucijos spiralę į vis tobulesnę ir subtilesnę išsivystymo lygmenį. Taip anot antro termodinamikos dėsnio - visos atsiradusios formos galiausiai vėl ištirps energijos vandenyne.

Dievas Kūrėjas yra tuo pačiu metu: ir bet kada galintis įsikūnyti Asmuo, ir mūsų aukštesniaja Esatimi mūsų dvasinės širdies šventovėje, ir kiekvienoje švenčiausios ostijos dalelytėje, ir moteriškuoju savo lygmeniu kiekviename šios Visatos atome - tai yra materijoje. Palaimintas, kuris suvokia ir išjaučia Dievą esant labai įvairiose jo raiškose ir dvasiniame nušvitime pagaliau supranta, kad ir pats yra jo neatskiriama dalimi.

Tad visiškai akivaizdu, jog skirstymas į idealistus ir materialistus beviltiškai paseno. Yra tikrumoje sekus ir nuoseklus mąstymas, kai jau gebama pažvelgti ir už biologinio kūno rega ir kitom jo juslėm apčiuopiamos tikrovės į nors dalį ir anapusinės tikrovės.

Savo knygoje „Šimtmečio akibrokštas“ liudiju tai, kad nors ir dalinę nepriklausomybę, tai yra dabartinę puslaisvę, Lietuva atgavo tik išdrįsus nuolankiai ir pasitikinčiai paprašyti pagalbos iš visų mūsų ir visos šios Visatos Kūrėjo. Būtent ta Sandaros ir Santarvės intencija 1991 metų gegužės 25 dieną buvo pašventinti trys Sandoros bei Santarvės: Tikėjimo, Vilties ir Meilės kryžiai ant Tauro kalno Vilniuje.

Po to, kai jau minėtoje knygoje, atvirai papasakojau, kaip ta pagalba iš anapusbės Aukštybių Lietuvai buvo suteikta ir retoriškai paklausiau, - bet ar mes nors Dievui už tai padėkojome? Perskaitęs ją profesorius Vytautas Landsbergis pagaliau susiprato ir 2019 metų kovo 11-osios minėjime prie Nacionalinės bibliotekos ištarė žodžius: „Mes siekėme Laisvės ir Dievas laimino šias pastangas, ir mes jam už tai dėkojame!“

Atnaujinkit, pratęskit mūsų - Lietuvos šviesuolių ant Tauro kalno 1991 metų gegužę sudarytą su Dievu Sandorą, - Dieve, mes norime ir stengsimės elgtis kaip tu mokini, o tu gelbėk Lietuvą! Ir jei į šitą aktą ir į jo vykdymą įsijungs ir Lietuvos vadovai ir bent jau ta - pati sąmoningiausiaji Lietuvos tautos dalis, suvokianti anapusbės realumą bei šiapusbės ir anapusbės nedalomumą, - tai visos Rusijos Federacijos karinės bazės Lietuvoje išnyks iš čia, kaip pavasarį ištirpstantis sniegas, o mūsų tauta taps tarpusavio meile, atjauta ir santarve pagrįstos visuomenės pavyzdžiu visoms kitoms šios planetos tautoms. Tikiu, kad mes jau einame ta kryptimi. Ir tai vyksta tuo metu, kai padangė visame pasaulyje vėl niaukiasi ir kaip išsireiškė danų filosofas Sorenas Kierkegoras: „Žmonės kartais pamedavo kelią. Dabar jie pametė adresą“.

Kaip nurodė Oskaras Milašius (1877-1839) ir keli kiti mūsų tautos pranašai, - garbę ir privilegiją tapti naująja Dievu galinga tauta, tai yra naujuoju Izraeliu bei Šiaurės Atėnais, Kūrėjas suteikė Lietuvai. Taip pat ir Naujoji Jeruzalė palengva užgimsta čia Antrąją Jeruzalę nuo seno vadiname Vilniuje ir visų mūsų Dievuriuose. Bet yra du į tai keliai: per džiaugsmą ir per skausmą.

Nuo baisių žudynių, užimant Seimo rūmus 1991 m. gegužę, kai vėl buvo į čia atkeltos Alfa ir Beta šturmo grupės, Lietuvą gelbėjusi, Aldona-Marytė Vaišvilaitė (1944-2015) kartą regėjime išvydo Jėzų sėdintį Tauro kalno šlaite. Rankos jo buvo padėtos ant kelių. Jis tarė, - „Kas neis per džiaugsmą, ateis per skausmą.“ Ir sulig paskutiniaisiais žodžiais ištiesė kairę ranką į Vilniaus miestą.

Dar kitą kartą Jėzus perspėjo, - „Nesiruošia žmonės mano Antrajam Atėjimui, tad leisiu ateiti rusams ir greit, sakyk tai tiems kas tai priims, kad pasiruoštų“.

Oskaras Milašius dar prieš Antrą pasaulinį karą yra perspėjęs, kad nesiduotume suklaudinami dėl pasaulinių permainų, o atidžiai sektume tai kas vyks JAV. Kai tik po baisios revoliucijos turtuolių remiama gangsterių gauja paims tenai valdžią, - tada senoji pasaulio tvarka žlugs.

Tačiau šiuo metu mes dar turime laiko galutinai apsispręsti. Pasukę Sandoros ir Santarvės su Dievu bei su savo esmąja esatimi keliu, tuo pačiu įgytume jo apsaugą ir globą, tai yra nueitume džiaugsmo, o ne skausmo keliu. Jei Lietuvos politiniai ir bažnytiniai vadovai nepakvies Lietuvos tautos apsispręsti ir pasukti džiaugsmo keliu, tuomet tedaro tai nors tie, kas išdrįs. Tada džiaugsmas su skausmu jų gyvenime susimaišys, bet visgi galiausiai triumfuos pirmasis.

Taip pat turiu jums pasakyti, kad globalios Lietuvos idėja yra neveiksni be globalios Lietuvos tautos idėjos, nes mes (Europos geografinė ir dvasinė širdis) ne tik turim duoti pasauliui savo aktyviausią kraują ir gambiausius genus, bet ir visas pasaulis turi duoti tai Lietuvai. Tai yra turi būti ir jau dalinai yra, grįžtamasis ryšys.

Turime naujoviškai pakartoti tai, ką viduramžiais padarė mūsų didysis ir išmintingasis kunigaikštis Gediminas. Todėl dabar viešai skelbiu, - viso pasaulio patys gambiausi ir patys doriausi žmonės, atvykite gyventi į Europos širdį Lietuvą. Mes turime nuostabią ilgaamžę istorinę patirtį ir tradiciją, kai pavyzdžiui tarpukaryje šveicaras Juozas Eretas taip susižavėjo lietuvių katalikų studentais Friburgo universitete, kad patrauktas jų dvasingumo atvyko į Lietuvą, kovojo už Lietuvos nepriklausomybę, išmoko puikiai kalbėti lietuviškai, dėstė Kaune Vytauto Didžiojo universitete ir tapo daug didesniu Lietuvos patriotu, nei kad daugelis lietuviams gimę, bet to nebranginę lietuvių.

Lietuvai nereikalingi bedvasiai internacionaliniai mankurta ir belyčiai genderiniai invalidai, bet nuo šiol teesie visiems žinoma, kad būti lietuviu yra ir dar labiau bus ateityje didžiulė garbė ir privilegija, kurią Dievas suteikė savo Naujajai išrinktajai tautai. Kaip, kad užrašė jo žodžius lygiagrečiai net keli evangelistai: „Atiduosiu savo vynuogyną kitai tautai, kuri duos gausių vaisių“.

Jėzus vardu šiandien sakau jums lietuvių – jūs esate Naujasis Viešpaties vynuogynas. Tai jums duodama ir patikima labai daug ir todėl labai daug bus iš jūsų ir pareikalauta Didžiosios apyskaitos diena. Rinkitės, - ar norit būt šiltadrungiais dvasiniais ubagėliais, ar turtingais, laimingais ir dosniais Dievo vaikais. Asmeniškai aš su didžiu džiaugsmu renkuosi antrąjį variantą.

Dabar kai jau bent šiek tiek aptarėme ir prisiminėme ar naujai suvokėme anapusių ir šiapusių neatsiejamumą ir nedalomybę, - žymiai aiškiau gal galėsite suvokti ir lytinės bei politinės paleistuvystės kaip pačios svarbiausios grėsmės Lietuvos nacionaliniam saugumui esmę.

Dievas Tėvas yra nepaprastai gailestingas ir maloningas, bet jo apsauga ir malonė pasitraukia nuo žmonių ir tautų paniekusių jį kaip Kūrėją ir visos gyvasties šaltinį. Jo Dieviškasis Sūnus Jėzus yra labai griežtai perspėjęs: „Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių, nes sakau jums, jų angelai danguje visuomet regi mano dangiškojo Tėvo veidą“. (Mt 18,10); „Vargas pasauliui dėl papiktinimų! Papiktinimai neišvengiami, bet vargas tam žmogui, per kurį papiktinimai ateina.“ (Mt 18,7; plg Lk 17,2).

Oskaras Milašius, labai tiksliai, pagal Dievo jam apreikštąją viziją, išpranašavęs Antrąjį pasaulinį karą, jo eiga ir pokarinius Lietuvos vargus, labai aiškiai nurodė ir visų tų vargų gilumines priežastis. Visa tai ištiks Lietuvą ir pasaulį už pačias baisiausias kokios tik begali būti žmogžudystes, - naujos gyvybės iš anapilio Aukštybių pašaukimus ir po to negalinčių apsiginti kūdikėlių žudymą vienokiu ar kitokiu būdu savo motinų iščiose. Nekaltų kūdikių kraujas visada krinta ant jį grubiuoju ar subtiliuoju būdu praliejusių ir dėl to neatgailaujančių žmonių.

Nežudykite savęs ir visos Lietuvos. Atsiminkit, kad sielos pražudymas yra daug baisiau už šio laikino išorinio kūno žūtį.

Dar kartą priminsiu tai, ką jau ir anksčiau sakiau – Lietuvai duodamos nepaprastos malonės, bet iš jos bus daug ir pareikalauta. Kaip kad kalint sovietiniame lageryje Mordovijoje 1962 m. patirtose vizijose buvo apreikšta, gyvąją mūsų tautos legendą jau virtusio, ateitininko Petro Plumpos bendražygiui Juozui Pilkauskui: „Pačioje Lietuvoje ne kiekvienas lietuvis galės gyventi, nes čia bus šventa žemė. <...> Vatikanas taps lyg Lietuvos provincija. Lietuvoje pasirodys visa ko atgimimas: menas, mokslas, suklestės ir į visas šalis plis.“ Apie Hiperborėjos (tai yra Šiaurės Europos) atgimimą ir dvasingųjų žmonių susitelkimą Europos šiaurinėje pusėje bei tai, kad šalis šiaurėje taps dvasine vedle tuo metu, kai kitos didžiosios valstybės tarsis tarpusavyje rašė ir garsusis Nostradamas (XVI a.) bei kiti pranašai. Taip, pavyzdžiui Nostradamo mokytojas R. Neru (XV a.) teigė, kad palaima jam bus epochų sandūroje kitą kartą gimti „Šiaurės mieste, Šiaurės tautoje, kuri yra poetų, kankinių ir pranašų tauta“. Atskiro pranešimo prareiktų vien visų pranašysčių apie būsimą Lietuvos šlovę pacitavimui. Bet apibendrinant, galima pasakyti, kad geriausiai visų jų esmę išreiškia viename iš Paryžiaus muziejų saugomos švento Vaclovo pranašystės žodžiai: „Et Lithuani triumphabit“ (Lietuva iškilmingaus).

Bet dar kartą, kartu su Jėzumi bei Oskaru Milašiumi, Juozu Pilkausku, Aldona-Maryte Vaišvilaite ir kitais pranašais jus, o tuo pačiu ir save patį, perspėju: Nepaniekinkime mažutėlių!

Ir prisiminkim ką pasiuntinys iš Dangaus Mykolas Archangelas 1990 m. naktį iš liepos 12-tos į 13-ą apie pusę pirmos valandos apreikšė Šiauliuose Aldona-Marytei Vaišvilaitei:

<...> Tu – tautos dukra turi tai jai pasakyti. Taip pat visus perspėjimus pasakyti kitiems tautos vadovams, – ką jie turi daryti, vardan apsisprendimo eiti tiesos keliu. Taisyti Viešpačiui kelią reikia

ne žemės keliuose, o savo širdyse per artimo meilę, teisingumą. Neieškok priešų aplinkui. Kiekvienas turi pradėti nuo savęs. Apsisprendimo vardan reikia visos tautos akivaizdoje pastatyti 3 kryžius: Tikėjimo, Vilties ir Meilės. Apsisprendęs tautos vadovas turi pasakyti: „Kas eina su Kristumi teisingumo keliu, tegu dalyvauja šiame akte ir apsisprendžia“.

Apsispręsti, ar sutikti eiti tiesos įtvirtinimo ir gerėjimo linkme, reikia pakviesti visus žmones nepriklausomai nuo tautybės. Po kryžių pastatymo visų susirinkusiųjų akivaizdoje turi būti aukojamos Šv. Mišios – Kristaus kančios pakartojimas nekruvinu būdu. Kas išgirs, eis tiesos keliu, – bus išgelbėtas. Kas prieš, – pats sau padarys parengtį pražūčiai. Tie, kurie nedalyvaus apsisprendime, turi pasitraukti ir netrukdyti einantiems tiesos keliu. Vadovaujančiuose postuose neturi likti neapsisprendusių tiesai, suvaidinusių savo apsisprendimą. Veidmainiavimo neturi būti. Veidmainių darbai nesiderins su jų apsisprendimu tautos akivaizdoje ir tai juos išduos. Tris kartus galima tokius perspėti, po to jie turi pasitraukti. Tada reikia priimti teisingus įstatymus ir pareikalauti jų vykdymo. Teisingai dirbantis turi gauti atlyginimą pagal savo darbą. Turi švęsti sekmadienius, kitas religines šventes, pasninkauti“.

Kiek vėliau A.M. Vaišvilaitei apsireiškė Švenčiausioji Mergelė Marija. Prisiminkim:

„1990m. spalio 10 d. ryte tarp 5 ir 6 val. regėjimas vyko nemiegant, bet negalint atmerkti akių. Pasirodė Švč. M. Marija, stovinti nuleidus žemyn rankas. Iš rankų į žemę ėjo spinduliai. Suknelė balta, melsvas apsiaustas pakraščiuose truputį paaukuotas. Susijuosusi melsvos spalvos juosta. Iš pradžių buvo kaip nuostabiam altoriuje. Po to Ji pasilenkė į žemę ir lyg išėjo iš to spindinčio altoriaus ir pasikeitė vaizdas. Nuostabaus grožio Marija apie 20 metų, labai jauno veido pasilenkė į žemę. Ir pradėjo kalbėti žmonių minioms, kurie iškėlė rankas siūbavo garsiai dejuodami: „kokie mes nelaimingi“.

Marija pradėjo kalbėti:

„Vaikeliai mano, darykite atgailą, atgailos sakramentu apšvieskite savo sąžines, neteisėtu būdu įsigyto turto dalį išdalykite vargšams. Gerumas, teisingumas ir artimo meilė suteiks jums ramybę“.

Kaip pavyzdys buvo parodytas Šv. Juozapas, laikantis rankose švarų apsiaustą. Jis parodė vieną ir kitą apsiausto pusę, kad abi jos švarios. Ir man kilo mintis, kad ir žmogaus vidus, ir išorė turi būti švarūs.

Marija kalbėjo labai švelniai, maldaujančiu balsu. Tačiau žmonės lyg negirdėjo, niekas nereagavo. Atsitiesdama Marija pažvelgė man tiesiai į veidą. Matėsi Jos veidas ir nepaprasto grožio žvaigždėtas dangus ir iš jo sklindanti ramybė, neapsakomas grožis. Marija atsitiesusi pasakė: „Tautos dukra, nesvarbu, kad dabar Manęs neišgirdo visi kartu. Tau – tautos dukrai pavedu atlikti šią misiją. Tu turi sakyti, kad kiekvienas išgirstų mano prašymą ir apsispręstų pats nežiūrint tautybės, lyties, amžiaus.

Turi išgirsti visi žmonės visame pasaulyje. Išgirdę mano balsą, turi apsispręsti. Kas priims, bus išgelbėtas šioje žemėje ir kartu amžinybėje regės šviesą. Kas atmes, pats save pasmerks dar gyvenant šioje žemėje ir amžinybėje. Ne tau vienai skirta ši dovana išgirsti ir pajusti. Turi tai skelbti visomis tau įmanomomis priemonėmis“.

Buvo nurodyta kviesti tautą į prisikėlimą gerumui. Uždegti kitų širdis ir eiti su jais kartu, kad nebūtų neišgirstas nei vienas, net ir mažiausias kūdikio šauksmas, trokštantis išvysti šviesą. Po to buvo pasakyta ir leista išgyventi visa, kas įvyktų neišpildžius šių nurodymų: priešo priespauda, kankinimai, didis kraujo praliejimas. Vėliau oro atšalimas, badas. Po to sektų Kristui priešišky piktyjų žmonių naikinimas ugnimi, matant teisiems.“

Šiuo metu masiškai per tvirkinimą ir visų dorinių pamatų, netgi meilės Tėvynei, paniekinimą ir griovimą vyksta, daug baisesnis nei, kad išorinių laikinųjų kūnų, mūsų vaikų ir jaunimo sielų žudymas. Atsitokėkime! Nes už visa tai reikės mūsų Kūrėjui atsiskaityt.

Jaučiu kaip dalis iš jūsų, po visa to ką jums dabar pasakiau, žiūrit į mane dar keistesnėmis nei prieš tai akimis, - kas gi čia dabar per pamišėlis kalbantis mums Jėzaus vardu?! Atsakysiu jums, - 1991 gegužės 26 d. Jėzus mane palaimino savo kaire, o po to ir savo dešine ranka (konkrečiau tai aprašiau knygoje „Šimtmečio akibrokštas“). Pamišęs esu ne aš, o daugelis iš jūsų, - vieni dėl pinigų,

kiti dėl garbės, dar kiti dėl sekso ar kitų apgailėtinais menkystiškų dalykų. Negana to, kad sergate patys, bet dar sargdinate ir visą mūsų tautą, ypač vaikus ir jaunimą.

Atsitokėkite! Kur link mes dabar einame. Juk kartą pasileidus ir pakvaišus po to tas pasileidimas ir tas pakvaišimas turi tendenciją tik didėti. Jei jau norite pirmą kartą pasaulyje pagal lytinę ir politinę paleistuvystę, tai pradėkite vaikus lytiškai „šviesti“ ir „mokinti“ naudotis prezervatyvais jau nuo trijų metų amžiaus, nes kitaip vis tiek kas nors jus aplenks. Štai Šveicarijoje jau išrado prezervatyvus vaikams, o Olandijoje naujai susikūrusi politinė partija „Labdara, Laisvė ir Įvairovė“ (Charity, Freedom and Diversity) kovoja už legalių lytinių santykių amžiaus sumažinimą nuo 16 iki 12 metų ir lytinių santykių su gyvūnais bei vaikų pornografijos legalizavimą. Manau, kad būsimuosiuose rinkimuose ši partija surinks itin daug ją palaikančių balsuotojų, nes ten psichinio nukvakimo mastai dar didesni nei kad Lietuvoje. Ir tai, kas rašoma psichiatrijos vadovėliuose ir enciklopedijose, kad: „Intymios gėdos trūkumas yra šizofrenijos požymis“, o „moraliniai iškrypimai būtinai sukelia psichines deformacijas“, jau seniai yra pamiršta daugumos lytinių bei politinių paleistuvių ir prostitutų.

Jie vis dar siūlo mums imti pavyzdį iš vis gilėjančią moralinę ir socialinę krizę patiriančios Vakarų Europos. Jau ir Lietuvoje siūloma, Olandijos pavyzdžiu, legalizuoti nedidelio narkotikų kiekio turėjimą ir „lengvuosius“ narkotikus. O būtent toje „pažangioje“ Olandijoje reabilitacijos specialistai teigia, kad daugiau nei 90% besigydančių heroino priklausomybių atsirado dėl reguliaraus žolės rūkymo.

Vaikams ir jaunimui dabar brukte brukami veiksmo filmų, internetinių žaidimų ir trilerių „herojai“ – „labai stiprūs žmonės“ nugalintys kitus ir sprendžiantys savo problemas žudant ar kitaip naikinant savo kelyje gyvus ir negyvus dalykus. O viso to pasekmė – psichiatrijoje vadinama hipoidine šizofrenija, kuri sujungia pataloginį nepilnamečių žiaurumą su pataloginiu širdies neįturtumu. Daugelis politikų Lietuvoje dabar vadovaujasi, žodžiu pragmatizmas dangstomu, egoistiškuoju racionalumu, kuris psichiatrijos mokslo irgi yra nurodomas, kaip vienas iš šizofrenijos požymių.

Apibendrinant visa tai, tenka pripažinti, kad daugelyje šalių labai sparčiai pildosi šventojo vienuolio Antano Didžiojo (III a.) pranašystė:

„Ateina laikas, kai žmonės bus išprotėję, ir jei pamatys ką nors, kas nėra išprotėjęs, jie pakils prieš jį ir sakys: „Tu esi išprotėjęs“, nes nesi panašus į mus“.

Tačiau akivaizdu, kad ten kur meilę išstums paleistuvystė ir egoistiškas pragmatizmas, - įsiviešpataus pragaras. Ir atvirksčiai, - laimingai, džiaugsmingai ir visapusiškai turtingai žmonės gyvena ten, kur klesti tarpusavio meilė, atida, atjauta, solidarumas ir gailėstingumas. Supraskite mane teisingai, - anaipol nesižaviu seimūno Petro Gražulio antihomoseksualumu. Manau ir Dievui visiškai nesvarbu kokių būdu žmogus paleistuvingai meluoja savo širdimi ir kitomis sielos bei biologinio kūno dalimis, - lytiškai ar politiškai, homoseksualiai ar heteroseksualiai. Paleistuvystė visada buvo ir liks paleistuvystė su visomis iš to išplaukiančiomis pasekmėmis, net jei tai jau darytų ir beveik visa tauta ar beveik visa žmonija. Net ir santuokinė, tai yra įteisintoji, paleistuvystė vis tiek lieka, kad ir teisėtumo skraiste pridengta, bet paleistuvystė. Kiekvienas žmogus šaukiantis gyvybę iš visatos Aukštybių įsikūnyti čia – mūsų planetoje žemėje – o po to ją vienokiu ar kitokiu būdu išvejančias ar nužudantis yra nelaimingas, daugiau ar mažiau nelabojo apsėstas, vargeta. Dar baisiau, kai tokia nelaimė norima paversti visą tautą, valstybę, žmoniją.

Kartu su Jėzumi ir visa Dieviškąja hierarchija bei dar neišblūdusia žmonijos dalimi tariu griežtą NE Lietuvos tautos ir visos žmonijos nudorinimui! Šalin prostitutiškas rankas nuo Europos širdies Lietuvos!

Ant nepriklausomybės laurų užmigusioji Lietuvos tauta, šiandien labai griežtai Jėzaus vardu tave perspėjau, - pasibarstyk savo galvą pelenais, atgailauk ir prašyk Dievo Kūrėjo išvesti tave į dvasinį atgimimą. Daryk tai dabar, kol dar malonės metas. Jei Lietuva dabar neatsitokės, neatsivers ir su Dievo bei savo sąjungininkų iš NATO pagalba neatsikratys Rusijos Federacijos „slaptų“ karinių bazių, o mieguistai prakiurksos dar kelis metus sulaukdama to laiko, kai įvyks ilgalaikė vidinė suirutė JAV, tai sulauks tuo metu ir kai ko dar kraupesnio.

Išsipildys tokiu atveju perspėjimai duoti Lietuvai tiek per aiškiaregę Aldoną Marytę Vaišvilaitę (1944-2015m.), tiek ir per aklą aiškiaregę, gyventi į Lietuvą iš Rusijos Dievo atsiųstą, stačiatikių vienuolę (ksimonachinę) Sergiją Raisą Kartušiną (mirė 1998.02.18).

Akloji vienuolė Raisa kartą pasakodama apie savo regėjimą rusiškai pasakė: „Kai bus karšta vasara, Putinas ateis į Lietuvą“. Tuo metu niekas negalėjo suprasti apie ką ji čia kalba, nes Vladimiras Vladimirovičius Putinas dar nebuvo atėjęs Rusijoje į valdžią.

Aldona Marytė regėjime matė, kad jei žmonės Lietuvoje nesišauks savo Kūrėjo, o ir toliau nirs į nelaboją siūlomą ištvirkavimą, tai atėjus sumaištis metui JAV, kuriam laikui Lietuvą vėl užims Rusija.

Gerbiami Lietuvos vadovai, primenu tai ką jūs ir patys puikiai žinote, bet lyg tai ir užmiršote. Lietuvos Respublikos Konstitucija yra ne kokio nors caro mums, kaip kadais darydavo, primesta, o visos Lietuvos tautos nuodugniai apsvarstyta ir visuotiniu referendumu priimta. Visi tie slapti suokalbiai su Rusijos Federacijos deržavininkais prieš Lietuvos tautą yra antikonstituciški ir jei jūs – mūsų tautos vadovai jų nepasmerksite ir nesirūpinsit panaikinti visų neigiamų jų pasekmių, tai jus pasmerks Lietuvos tauta, kuri bus priversta pati ir be jūsų imtis šių sudėtingų problemų sprendimo. Tad atlikim visi savo pareigas garbingai, narsiai ir išmintingai.

Rašydamas šiame Kreipimesi žodžius Lietuvos vadovai turiu minty ne tik oficialiuosius Lietuvos valstybės vadovus, bet ir užkulisinius, vienas kurių šiuo metu esate jūs – Gabrieliau Landsbergi. Už LR ministrės pirmininkės Ingridos Šimonytės vangumo imtis „slaptų“ Rusijos karinių bazių Lietuvoje panaikinimo reikalo slypi, tiksliau pasakius kyšo jūsų Gabrieliau, kaip dabartinės valdančios daugumo lyderio, *zuikiatriušinės* ausys. Tokiu elgesiu jūs ne tik kompromituojate Tėvynės sąjungą bei jos politinius partnerius, bet ir šios partijos nepasakydamos NE *pragmatiškai zuikiatriušiskam* savo vadovui kompromituoja pačios save. Bet kas dar blogiau, - savo *zuikiatriušumu* jūs kompromituojate ir didvyrių žemę Lietuvą.

Visgi dar turiu vilties, kad Lietuvos garbę ir gyvastį dabar išgelbės jos išdavystei pasipriešinsiančios moterys ir merginos. Ką gi čia padarysi, net ir valstybių himnai kai kada pasensta. Vincas Kudirka deja nenumatė: kad ant baltų žirgų Lietuvoje ateityje jos ne garsia pavarde pasipuošęs vytis, o kuklios vytės; kad kovos jos ne kalavijais, o meile Jėzui ir Lietuvai liepsnojančiomis širdimis; kad tą dvasinę ugnį ir stiprybę jos sems ne tik iš praeities, bet ir iš meilę, darną, grožį, tiesą ir šviesą kuriančios bei šioje visatoje palaikančios Dieviškosios hierarchijos nenutrūkstama piramide nusileidžiančios iki savo pagrindinio pamato šioje planetoje – meilę, grožį, darną, šviesą ir tiesą kuriančių, puoselėjančių bei saugančių moterų ir merginų.

Taip, neabejotinai, - jus – oficialūs Lietuvos vadovai ir vadovės susigėsti ir pasikeisti privers ta dvasinė ugnis, kuri tuoj plūstels į mūsų tautą per pirmiausiai jai atsiversiančias paprastas, bet nuoširdžias Lietuvos moteris ir merginas bei po to jomis paseksiančius vyrus ir bernaičius. Lietuvos tauta dar nėra visiškai supuvus ir ištižus. Akivaizdaus pavojaus akivaizdoje ji ir vėl atsibus, atsitokės ir susitelks. Skambinu jai pavasarinį Mikalojaus Konstantino Čiurlionio varpu, - Atsibusk! Atsitokėk! Apsigink!

Mielosios Lietuvos moterys ir merginos, sakau jums tiesiai be jokių išvedžiojimų ir vingrybių, - šiandien jūs turite imtis iniciatyvos ir išgelbėti Lietuvos tautą ir valstybę. Visos ir visi nežiūrint kilmės ir politinių pažiūrų tapkite Naująja, dvasingąja Lietuvos tauta ir pakvieskite kartu su jumis tai padaryti ir Lietuvos vadovus.

Šaukite dvasinę ugnį iš visatos Aukštybių, ją tyra širdimi priimkite, skaisčiai savo veikla ir kūryba išdalinkite ir jinai ne tik pakylės jus į naujas dvasines aukštumas, bet ir padarys jus nenugalimomis bei nenugalimais. Viešpatie, - siųsk savo pergalingąją dvasinę ugnį Lietuvos tautai!

Veikite ir įveiksite! Spręskite ir išspręskite! Kurkite ir sukursite! Mylėkite ir pačios būsite mylimos! Ginkitės ir apsiginsite! Švieskite ir apsišviesite!

Nuolat atnaujinama informacija: www.dvasinio-atgimimo-sajudis.lt